

บทที่ 2

นิยามของมะฮัร

นิยามของมะฮัรในเชิงภาษา

คำว่า : มะฮัรในเชิงภาษามาจากรากคำของคำว่า : [**مهر المرأه**] มะฮัรหรือ อัลมัรอะคา มะฮัรัน มีความหมายว่า : การมอบและการจ่ายมะฮัรให้แก่สตรี

มะฮัรแปลว่า : คำสมรส สำหรับพหูพจน์ของมะฮัร คือ มุฮัร การอ่านและการสะกดกริยาของมะฮัร[**مهر**]เหมือนคำมะนะอะอา [**منع**]และนะเศาะเราะ [**نصر**] พยัญชนะตัวแรก ตัวที่ 2 สอง ตัวที่สามอ่านด้วยสะกดข้างบน คำว่า : อัมซะเราะฮา [**امهرها**]หมายถึง จ่ายมะฮัรให้แก่สตรี (Al-abbadi,fairuz,1/318)

นิยามของมะฮัรในเชิงวิชาการ

สำหรับความหมายของมะฮัรในเชิงวิชาการมัซฮับทั้งสี่²⁶ ได้นิยามความหมายของมะฮัร โดยใช้อธิบายคำที่แตกต่างกันแต่มีความหมายคล้ายคลึงกันดังต่อไปนี้

มัซฮับหะนะฟีได้นิยามว่า : ทรัพย์สินที่วาญิบ ชายต้องมอบก่อนทำสัญญาสมรสหรือได้ทำข้อตกลงก่อนที่จะทำสัญญาสมรส เป็นการแลกเปลี่ยนที่ชายได้เสพสุขจากอวัยวะเพศของภรรยา (Kamal ibnu umar:3/316)

มัซฮับมาลิกีย์ได้นิยามว่า : ทรัพย์สินที่ต้องมอบให้แก่ภรรยาเป็นการแลกเปลี่ยนที่ได้เสพสุขอวัยวะเพศของนาง (Al-dusuqi, 1998 :3/293)

มัซฮับชาฟีอีได้นิยามว่า : ทรัพย์สินที่วาญิบต้องจ่ายด้วยสาเหตุมาจากการสมรสหรือการร่วมประเวณี (Al-sharbini,1994:4/366)และ(Al-nawawi,1996:18/3)

มัซฮับฮัมบะลีได้นิยามว่า : ทรัพย์สินที่วาญิบต้องจ่ายเป็นการตอบแทน ด้วยสาเหตุมาจากการสมรส ถึงแม้ว่าทรัพย์สินนั้นได้กำหนดก่อนทำสัญญาสมรสหรือด้วยการกำหนดของสองฝ่ายที่ได้มีการยินยอมกัน(Al-bahuti,1982:5 /128)

สรุปแล้ว มะฮัรนั้นคือทรัพย์สินที่สามีจำเป็นต้องจ่ายให้แก่ภรรยาด้วยสาเหตุมาจากการสมรสเป็นการตอบแทนที่สามีได้เสพสุขอวัยวะเพศของภรรยา

²⁶ ผู้วิจัยได้อธิบายแล้วความหมายมัซฮับทั้งสี่ในหน้า 6

สำหรับคำที่ใช้เรียกมะฮัรทั้งหมดมีสิบคำด้วยกัน

คำที่หนึ่ง เรียกว่า :เศาะดาก [صدق] สำหรับคำนี้สามารถอ่าน ได้หลายสำเนียงด้วยกัน

1. อ่านว่า : เศาะดาก[صدق] พยัญชนะตัวแรก[ตัวสะกด]อ่านด้วยสะกดข้างบนและพยัญชนะตัวที่สองอ่านด้วยสะกดข้างบนเหมือนกัน

2. อ่านว่า : ศิลาถ[صدق] พยัญชนะตัวแรก[ตัวสะกด]อ่านด้วยสะกดข้างใต้ และพยัญชนะตัวที่สองอ่านด้วยสะกดข้างบน

3. อ่านว่าเศาะดุคน [صدق] พยัญชนะตัวแรก[ตัวสะกด]อ่านด้วยสะกดข้างบน, พยัญชนะตัวที่สอง[ตัวดาส]อ่านด้วยสะกดข้างหน้า สำหรับพหูพจน์ของคำนี้คือ เศาะดุคอด [صدقات] สำเนียงนี้เป็นสำเนียงของพวกฮิยาศ สำหรับคำนี้พระองค์อัลลอฮฺ (สุบฮานะฮฺ) ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานซูเราะห์ อันนิซาอ อายะฮฺที่ 4

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً

ความว่า “และพวกเจ้าจงมอบให้แก่บรรดาสตรี ซึ่ง มะฮัรของพวกนางด้วยความเต็มใจ”

4. สุกคอกฮฺ [صدقة] พยัญชนะตัวแรก[ตัวสะกด]อ่านด้วยสะกดข้างหน้า และพยัญชนะตัวที่สอง[ตัวดาส]อ่านด้วยสะกดตาย พยัญชนะตัวสามอ่านด้วยสะกดข้างบน สำหรับพหูพจน์ของคำนี้เศาะดุคอด [صدقات]อ่านเหมือนคำ [غرفات] [غرفة] สำหรับสำเนียงนี้เป็นสำเนียงของพวกบะนูอะมีม(Al-nawawi,1996:18/5)

คำที่สองเรียกว่า : อัลนิสละห์[النحلة] สำหรับคำนี้พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ)ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอาน ซูเราะห์อันนิซาอ อายะฮฺที่ 4

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً

ความว่า “และพวกเจ้าจงมอบให้แก่บรรดาสตรี ซึ่ง มะฮัรของพวกนางด้วยความเต็มใจ”

คำที่สามเรียกว่า : อัจูร[الأجر] สำหรับคำนี้พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ)ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานซูเราะห์อันนิซาอ อายะฮฺที่ 24

فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً

ความว่า “ดังนั้นสตรีใดที่พวกเจ้าเสพสุขด้วย จากบรรดาสตรีเหล่านั้น ก็จงให้แก่วางซึ่งถึงคอบ แทนแก่วางนาง”²⁷ ตามที่ได้กำหนดไว้”

คำที่สี่ : อัลมะฮัร [المهر] สำหรับคำนี้ ท่านรศูดุลลอฮฺ(ศ็อลลา) ได้กล่าวว่า :

فمن دخل بها فلها المهر بما استحل من فرجها اخرجه الا ربعة إلا النسائي

ความว่า “ดังนั้นใครก็ตามได้สัมผัส” กับนางแล้ว นางย่อมมีสิทธิได้รับมะฮัรด้วยสิ่งที่เขาทำให้อวัยวะเพศของนางเป็นถึงที่ถูกอนุมัติ” หะดีษนี้รายงานโดยเจ้าของสุนันทั้งสี่นอกจก คณะชาอียี”

คำที่ห้า : อัลอะลีเกาะห์ สำหรับคำนี้ ท่านรศูดุลลอฮฺ(ศ็อลลา) ได้กล่าวว่า²⁸ :

أدوا العلائق قيل ما العلائق يا رسول الله قال ما تراضى به الأهلون

ความว่า “พวกท่านทั้งหลาย จงให้อัลอะลาอิกเกิด” มีเหาะอาบะห์ท่านหนึ่งได้ถามท่านรศูดุลลอฮฺ (ศ็อลลา) ว่า : อัลอะลาอิกหมายถึงอะไร? ท่านรศูดุลลอฮฺ (ศ็อลลา) ได้กล่าวว่า : สิ่งทีทางครอบครัวของนาง ให้ความเห็นชอบ”²⁹

สำหรับคำเสียงคำนี้³⁰ ท่านรศูดุลลอฮฺ (ศ็อลลา) เป็นผู้ตั้งชื่อ(Al-nawawi,1996:18/5)

คำที่หก : อัลอัคค์ [العقد]

คำที่เจ็ด : อัลยุกร์ [العقر] ท่านอุมัรฺบุตรคคญญอบได้กล่าวว่า³¹ :

لها عقر نساءها

ความว่า “นางมีสิทธิได้รับมะฮัรเท่าเทียมกันกับสตรีอื่นๆที่เป็นญาติสนิทของนาง”

²⁷ ให้ มะฮัรแก่วางนาง

²⁸ หมายถึง ได้มีการร่วมมาระเวณีกับนาง

²⁹ เจ้าของสุนันทั้งสี่หมายถึง อะบูดาเวด นะซาอียี อัลติรมิซียี อิบน์มาอะศะศ(Asqalani,1997: 3) หะดีษนี้ในซุบุดชาลาม หะดีษเลขที่[12]ในกิตาบบนิกาฮฺ ในสุนันติรมิซียีหะดีษเลขที่ 1102 กิตาบบอัลนิกาฮฺ บทที่ไม่สามารถทำการสมรสได้นอกจก แกผู้ที่เป็นวะลีญ์ อะบูอิซฮากกล่าวว่า : หะดีษนี้หะดีษหะซัน(Muhammad binIsa.sunan timizi:3/408)

³⁰ หะดีษนี้รายงานโดยอัลศัคครอัลกุตนีญ์ด้วยสายรายงานที่อ่อน หะดีษนี้ในสุนันอัลศัคครกุตนีญ์ กิตาบบนิกาฮฺบทมะฮัร 3/244 และในสุนันกูบรอ กิตาบบเศาะดาค บทสิ่งที่สามารถนำมาใช้เงินมะฮัรได้ บัซหะลีย์กล่าวว่า : หะดีษนี้หะดีษญะอียี(อัลบัยหะเกีย,1992:7 / 239)

³¹ พหูพจน์ของคำว่า[อะลีเกาะห์] หมายถึงมะฮัร

³² หมายถึงทรัพย์สินที่เป็นมะฮัรของนาง

³³ หมายถึง มะฮัรและอัลอะลีเกาะห์

³⁴ (Ibnuldamah,1997:10/98)

สำหรับคำนี้ผู้รับตรกอฎอพบเจ้ในผู้ตั้งชื่อ

คำที่แปล : อัลหิยาอ [الحياء]

คำที่เก็บ : อัลตอล [الطول] สำหรับคำนี้พระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้ตรัสไว้ใน
ซูเราะห์ อันนิซาบอายะฮฺ 25

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً

ความว่า “และผู้ที่ในหมู่พวกเจ้าที่ไม่สามารถจ่ายมะฮัร”³⁵

คำที่เก็บ : อัลนิกาส [النكاح] สำหรับคำนี้พระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้ตรัสไว้ใน
ซูเราะห์ อันนุร อายะฮฺ 33

وَلَيْسَتَعْفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ زِكَاةً

ความว่า “และบรรดาผู้ที่ยังไม่มีโอกาสสมรสถึงให้เขาข่มความใคร่”

(Al-sharhini,1994:4/366)(Al-nawawi,1996:18/5)และ(Ibnuqudamah,199:10 / 97)

หุกมหรือบทบัญญัติของมะฮัร

สำหรับหุกมหรือบทบัญญัติของมะฮัร มะฮัรเป็นถึงวาญิบที่ชายต้องจ่ายให้แก่สตรี

(Al-zuhaili,1989 : 7/251)

สำหรับบทบัญญัติของมะฮัร นักกฎหมายอิสลามที่สังกัดมัซฮับมาลิกีย์ได้มีทัศนะที่สอดคล้องกันว่า มะฮัร เป็นเงื่อนไขหนึ่งที่จะทำให้การสมรสถูกต้องตามหลักกฎหมายอิสลาม
(IbnuRusd,1995 : 2 / 9)

มะฮัรเป็นสิ่งที่วาญิบ ต้องจ่ายให้แก่สตรี สิ่งนี้ถ้ในสิ่งที่ได้สัญญาต่อกัน “ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

(Al-nawawi, 1996 :18 / 4)

มะฮัรถือว่าเป็นสิ่งที่สามีวาญิบต้องจ่าย เมื่อได้มีการทำสัญญาสมรสเสร็จสมบูรณ์ถึงแม้ว่าจะได้ระบุตอนทำสัญญาสมรสด้วยทรัพย์สินจำนวนหนึ่งที่แน่นอน เช่น หนึ่งหมื่นบาทเป็นต้นหรือไม่ได้ระบุไว้ตอนทำสัญญาสมรสก็ตาม แม้จะตกลงกันว่าไม่มีมะฮัรหรือไม่มีการระบุมะฮัร ก็ตาม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะส่วนมะฮัรยังเป็นข้อผูกพันที่จำเ็นต้องจ่ายอยู่ต่อไป

(Al-Khin,1996:2/71)

³⁵ คำว่า : طَوْلاً ในอายะฮฺ แปลว่ามะฮัร

³⁶ วจัญมาอคือ ความเห็นที่สอดคล้องกันของบรรดามุคญ์ตะอิกฮฺของประชาซาหฺิมุฮัมมัด(ศ็อลลา) ภายหลังก เรเสี่ยชีวิตของท่านในช่วงใดช่วงหนึ่ง ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (อิฮมาอ อาดี,2543:78)

เมื่อได้มีการทำสัญญาสมรสถูกต้องตามกฎหมายอิสลามแล้ววาญิบที่สามีต้องจ่ายมะฮัรให้แก่ภรรยา แต่ว่าการระบุมะฮัรตอนที่ทำสัญญาสมรสนั้น ไม่ใช่เงื่อนไขและสาระสำคัญของการสมรส พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ได้ตรัสไว้ในซูเราะห์อัลบะเกาะเราะห์ อายะฮฺ 236

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً

ความว่า “ไม่เป็นบาปใดๆแก่พวกเจ้า ถ้าหากพวกเจ้าหย่าภรรยาโดยที่พวกเจ้ายังมีได้และต้องนาง”³⁷ หรือยังมีได้กำหนดมะฮัรใดๆให้แก่นาง”

คำดำรัสของพระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ในอายะฮฺนี้สามารถบ่งชี้ว่า : การสมรสที่ไม่ได้ระบุมะฮัรตอนที่ทำสัญญาสมรส การสมรสนั้นถูกต้องตามกฎหมายอิสลาม เพราะจะไม่ถือว่าเป็นการหย่า นอกจากต้องมีการสมรสที่ถูกต้องตามหลักกฎหมายอิสลามเสียก่อน

ในเมื่อได้มีการระบุมะฮัร ตอนที่ทำสัญญาสมรส วาญิบแก่สามีต้องจ่ายมะฮัรดังที่ได้ระบุและได้กำหนดไว้ ถ้าหากไม่มีการระบุหรือกำหนดมะฮัรตอนที่ทำสัญญาสมรสจำเป็นที่สามีต้องจ่ายมะฮัรมิฉดให้แก่ภรรยา” พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อันนิซาอ อายะฮฺ 24

أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ

ความว่า “ในการที่พวกเจ้าจะแสวงหาคำด้วยทรัพย์ของพวกเจ้าในฐานะเป็นผู้สมรสมิใช่ในฐานะผู้ล่วงประเวณี”

บางครั้งสามีภรรยาได้มีการตกลงกันเกี่ยวกับจำนวนของมะฮัร เมื่อทั้งสองได้ตกลงกัน สามีวาญิบต้องจ่ายมะฮัรตามที่ได้ตกลงกัน บางครั้งทั้งสองไม่ได้ตกลงกันและไม่ได้กำหนดมะฮัรตอนที่สัญญาสมรส ในกรณีนี้ สามีต้องจ่ายมะฮัรมิฉดให้แก่ภรรยา(Zaidan, 1997 : 7/50)

สำหรับหลักฐานที่ว่า มะฮัรเป็นสิ่งที่วาญิบ มีทั้งในอัลกุรอาน สุนนะห์และอิจญ์มาอ์ หลักฐานจากอัลกุรอาน

1. พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อันนิซาอ อายะฮฺที่ 4

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً

³⁷ หมายถึงยังมีได้สัมผัสนาง

³⁸ มะฮัรมิฉดคือค่าสมรสที่ถูกเรียกร้องให้แก่สตรี โดยต้องนำไปพิจารณาทั้งบุพการีที่ใกล้ชิดที่สุดก่อนจากบรรดาญาติสตรีของภรรยาที่เป็นอะซอละฮ์ทางฝ่ายบิดา [อรุณ บุญชม:4/69]

ความว่า “และพวกเจ้าจงมอบให้แก่บรรดาสตรีซึ่งมะฮัรของพวกนางด้วยความเต็มใจ”

อายะฮ์นี้มีประเด็นหลักๆตามประเด็นด้วยกันคือ

ประเด็นที่หนึ่ง : อายะฮ์นี้พระองค์อัลลอฮ์ (สุบฮานะฮู) ได้เจาะจง (กำตรัส) แก่ใคร?
สำหรับประเด็นนี้ นักกฎหมายอิสลามให้ทัศนะที่แตกต่างกันออกเป็นสองทัศนะด้วยกัน

ทัศนะที่หนึ่ง : อายะฮ์นี้พระองค์อัลลอฮ์ได้เจาะจง(กำตรัส) แก่บรรดาสามีทั้งหลายเพื่อให้
บรรดาสามีทั้งหลาย จ่ายและส่งมอบมะฮัรให้แก่บรรดาภริยาของพวกเขา เป็นการปลอบใจ แก่พวก
นาง

ทัศนะที่สอง: นักอรรถธิบายอัลกุรอานอีกกลุ่มหนึ่งได้กล่าวว่า : อายะฮ์นี้พระองค์อัลลอฮ์
(สุบฮานะฮู) ได้เจาะจง (กำตรัส) แก่บรรดามะลิยะ³⁶ เพราะว่ายุคญะฮิลียะฮ์ เมื่อบรรดามะลิยะได้
สมรสบรรดาสตรีที่อยู่ในความปกครองของพวกเขา บรรดามะลิยะจะครอบครองทรัพย์สินมะฮัร
ของสตรี และจะไม่ส่งมอบทรัพย์สินดังกล่าวให้ แก่พวกนางสักอย่างหนึ่ง พระองค์อัลลอฮ์(สุบหา
นะฮู) ได้ห้ามการกระทำดังกล่าว และได้สั่งให้บรรดามะลิยะทั้งหลายจ่ายและส่งมอบ ทรัพย์สินค่า
สมรสหรือมะฮัรแก่พวกนาง ทัศนะนี้เป็นทัศนะของอะบูซอและห์ อะบูซอและห์ได้รายงานจากอัล
กัลบี และ ได้กล่าวว่า : ในยุคญะฮิลียะฮ์ เมื่อวะลีได้สมรสสตรีที่อยู่ในความปกครองของพวกเขา
ถ้าหากว่าสตรีที่วะลีสมรส อาศัยอยู่กับวะลี เป็นครอบครัวเดียวกัน วะลีจะไม่ส่งมอบค่าสมรส
หรือมะฮัรให้แก่นางสักอย่างหนึ่ง

ถ้าหากว่าวะลีได้สมรสสตรีที่อยู่ในความปกครองของเขา แต่ว่าสตรีนั้น ไม่ได้อาศัยอยู่
เป็นครอบครัวเดียวกันกับวะลี วะลีจะพาสตรีผู้นั้น ไปส่งถึงบ้านเจ้าบ่าว โดยอาศัยอยู่เป็นพาหนะ
วะลี ไม่ส่งมอบทรัพย์สินที่เป็นมะฮัรให้แก่สตรีเหมือนกัน นอกจากตัวอูฐที่สตรีซึ่งเป็นพาหนะไป
บ้านเจ้าบ่าวเท่านั้น พระองค์อัลลอฮ์(สุบฮานะฮู)ได้ประทานอัลกุรอาน ซูเราะห์ อันนิซาอ อายะฮ์
ที่ 4

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً

ความว่า “และพวกเจ้าจงมอบให้แก่บรรดาสตรีซึ่งมะฮัร ของพวกนางด้วยความเต็มใจ”

และอายะฮ์นี้เป็นหลักฐานอีกว่า วาญิบต้องจ่ายมะฮัรให้แก่สตรี นี่คืองานที่ทุกคนได้อธิษฐานมาด้วยกัน ไม่มีผู้ใดคัดค้าน(AI-Qurtubi,1988:5/17)

³⁶ ผู้วิจัยได้อธิบายแล้วความหมายวะลีในหน้า 4

ผู้วิจัยเห็นว่าทัศนะที่หนึ่งเป็นทัศนะที่ถูกกว่าเพราะว่า อัลฎอมาอีร์⁴⁰ [الضمان] ในอายะฮฺนี้ ได้เชื่อมโยงกับอายะฮฺก่อนหน้านี้ และอายะฮฺก่อนหน้านี้ พระองค์อัลลอฮฺได้เจาะจง(คำครุส) แก่บรรดาสามีที่ประสงค์จะสมรสกับบรรดาสตรีสองคน สามคน สี่คน แต่ถ้ามหากพวกเขาไม่สามารถให้ความยุติธรรม แก่พวกนางได้ พระองค์อัลลอฮฺ ให้สมรสกับบรรดาสตรีเพียงคนเดียว ทัศนะนี้เป็นทัศนะของอิบนุอับบาส กอตาละห์ อิบนุซัยบ์และอิบนุญุไรร์อีกด้วย

ประเด็นที่สอง : อายะฮฺนี้สามารถเป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า : มะฮฺร เป็นสิ่งที่วาญิบต้องจ่ายให้แก่ภริยา สิ่งนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่นักปราชญ์ได้อธิษฐานมา⁴¹ และสามารถเป็นหลักฐานอีกว่า : มะฮฺร ไม่มีขอบเขตและไม่มีจำนวนจำกัดในอัตราามากที่สุด ในส่วนอัตราน้อยที่สุด นักยรรดิษียะฮฺตุรอกาน ได้มีความขัดแย้งกัน (Ibnukathir,1994:1/462)

สำหรับอัตรามะฮฺรที่มากที่สุดและน้อยที่สุดผู้วิจัยจะอธิบายรายละเอียดในบทที่ 3

ประเด็นที่สาม : คำว่า นิสละห์ สำหรับคำนิสละห์ บรรดาเศาะฮาบะห์และบรรดาปราชญ์ให้ความหมาย นิสละห์ แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

อิบนุอับบาส ได้ให้ความหมายของคำว่า: นิสละห์ หมายถึงมะฮฺร อาอิชะห์ (เราะฎิอ) ได้ให้ความหมายของ คำว่า: นิสละห์ หมายถึง สิ่งที่เป็นฟิรค์⁴² เป็นสิ่งที่วาญิบต้องจ่าย หากไม่จ่ายถือว่า บาบ

ส่วนซัยด์บุตรซามิต ได้กล่าวว่า : เมื่อชเวอาหรับ ได้กล่าวว่า : นิสละห์ หมายถึง สิ่งที่ต้องจ่าย และท่านได้กล่าวอีกว่า : ผู้ใดก็ตามที่มีความประสงค์จะสมรสกับสตรีจำเป็นที่ผู้นั้นต้องจ่ายมะฮฺรให้แก่สตรี และต้องกำหนดจำนวน มะฮฺรที่เป็นจริงไม่เป็นเท็จ

จุดประสงค์หลัก การให้มะฮฺรแก่สตรีนั้นเพื่อแสดงถึงความสมเกียรติ และคุณธรรมของพวกนางทั้งเป็นการปลอบใจพวกนาง อีกด้วย(Ibnukathir,1994:1/462)

คำว่า: นิสละห์ มีความหมายว่า:การให้จากพระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ)แก่บรรดาสตรีทั้งหลายเพราะว่าการสมรสในชุกญาฮิตียะฮฺเป็นการสมรสซิมอร (Alarabi:1/413)

การสมรสประเภทหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชุกญาฮิตียะฮฺคือการสมรสซิมอร การสมรสซิมอรหมายถึงผู้ปกครองฝ่ายสตรี ได้กล่าวคำเสนอแก่ชายผู้หนึ่งว่า : ฉันสมรสท่านกับบุตรสาวของฉัน โดยท่านต้องสมรสบุตรสาวของท่านแก่นั้น โดยถืออวัยวะเพศของแต่ละคนเป็นมะฮฺร ให้อีกคนหนึ่ง และอีกฝ่ายหนึ่งก็กล่าวว่า : ฉันรับการสมรสกับบุตรสาวของท่านและฉันสมรสท่านกับบุตรสาวของฉันตามที่ท่านได้กล่าวมา สาเหตุที่ทำให้การสมรสซิมอรใช้ไม่ได้ก็เพราะเป็นการนำเอาการสมรสของแต่ละคนไปเกี่ยวพันไว้กับการสมรสของอีกคนและการนำข้อตกลงการสมรสไป

⁴⁰ หมายถึงสรรพนามต่างๆ

⁴¹ ผู้วิจัยได้อธิบายแล้วความหมายอิจญ์มาอหน้า 21

⁴² สิ่งที่พระองค์อัลลอฮฺได้สั่งให้กระทำโดยเค็ดฆาล(Fairuz Al-abbadi, ,1996:838)

เกี่ยวพันไว้กับสิ่งใด ๆ นั้นใช้ไม่ได้และท่านรูดุลลอฮฺ(ศ็อลฯ)ได้ห้ามการสมรสซิมอร หลักฐานก็คือ หะดีษที่เล่าจากอับดุลมุบร์⁴³(เราะฎี)

عن ابن عمر ان رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن الشغار والشغار ان يتزوج الرجل ابنته على ان يزوجه ابنته وليس بينها صداق

ความว่า “ท่านรูดุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) ได้ทรงห้ามการสมรสซิมอร การสมรสซิมอรคือการที่ชายคนหนึ่ง สมรสบุตรสาวของตนให้แก่ชายอีกคนหนึ่ง โดยที่ชายคนที่สองต้องสมรสบุตรสาวของตนให้แก่ชายคนแรกโดยเขาทั้งสองไม่ต้องจ่ายมะฮัร”

สาเหตุที่เรียกการสมรสชนิดนี้เป็นการสมรสซิมอร เพราะคำว่าซิมอรมาจากคำว่า: [شجر البلد من السلطان] ความว่า “ประเทศว่างผู้ปกครองเมื่อประเทศขาดผู้ปกครอง” และการสมรสนี้เป็นการสมรสที่ไม่มีมะฮัร จึงเหมือนกับประเทศไม่มีผู้ปกครอง (อรุณ บุญชม,ม.ป.ป.:4/49)(Al-abbadi,1996:535)

2. พระองค์อัลลอสฺ(สุบหานะฮฺฯ) ได้ตรัสไว้ในซูเราะหฺอันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 20 ว่า :

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُبَدِّلُوا زَوْجَكُمْ وَكُنْتُمْ مَكَّانًا زَوْجًا وَعَاتِيكُمْ إِحْدَانَهُنَّ
قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَ بِهِنَّ وَإِنَّمَا مَبِيئًا

ความว่า “ และหากพวกเจ้าต้องการเปลี่ยนคู่ครองคนหนึ่งแทนที่คู่ครองอีกคนหนึ่งและพวกเจ้าได้ให้แก่หนึ่งในหมู่นางเหล่านั้น ซึ่งทรัพย์อันมากมายก็ตาม ก็อย่าได้เอาสิ่งใดจากทรัพย์นั้นคืน พวกเจ้าจะเอามันคืนด้วยอุบิลอกัน ความเท็จและการกระทำบาปอันชัดเจนกระนั้นหรือ?”

อายะฮฺนี้ให้ความหมายว่า : โอ้บรรดาผู้มึนทั้งหลาย! ถ้าหากพวกท่านต้องการสมรสกับบรรดาสตรีคนใหม่แทนที่บรรดาสตรีคนเก่าที่พวกท่าน ได้หย่ากับพวกนางและพวกท่าน ได้ส่งมอบมะฮัรให้แก่พวกนางแล้ว พวกท่านจงอย่าเอาทรัพย์สินที่เป็นมะฮัรคืนที่พวกท่าน ได้ส่งมอบให้แก่พวกนางแล้ว ถึงแม้ว่าทรัพย์สินนั้นมีค่ามากมายก็ตาม

⁴³ หะดีษนี้ในศอฮิฮฺบุคอรฺหฺดีษเลขที่[5112]ในกิตาบุนิกายฺ บุคอรฺหฺและในศอฮิฮฺมุสลิมหะดีษเลขที่[3450]ในกิตาบุนิกายฺ บุคอรฺหฺ

ส่วนหนึ่งที่ชายผู้เป็นสามีได้กระทำความผิดนั้นไว้สาละ กตจี แก่สตรีที่เป็นภริยาของเขา ในเมื่อเขามีความประสงค์จะหย่าภริยา เขาได้ใช้เล่ห์เหลี่ยมต่างๆ นานา สร้างความเดือดร้อนแก่ภริยา จนทำให้นางรู้สึกมีความอึดอัด คับแค้นหลายๆ อย่าง เช่น พุดโดยวาจาที่ไม่สุภาพ กล่าวคำสบถๆ จุดประสงค์หลักที่เขาได้กระทำเช่นนี้เพื่อจะเรียกทรัพย์สินมรดกที่เขาได้ส่งมอบให้แก่ภริยากลับคืนมา พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ได้ห้ามการกระทำเช่นนั้น พระองค์ได้ตรัสไว้ในซูเราะห์อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 21ว่า:

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ، وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمُ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا

ความว่า “และพวกเจ้าจะเอามันคืนได้อย่างไรทั้งๆ ที่บางคนของพวกเจ้าได้แนบกายกับอีกบางคนแล้วและพวกนางก็ได้เอาคำมั่นสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเจ้าแล้วด้วย”

มรดกเป็นทรัพย์สินที่พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ได้บัญญัติไว้ให้แก่สตรีและไม่สามารถเอาทรัพย์สินนั้นได้นอกจากว่านางยินยอมมอบให้ด้วยความสมัครใจ(Ibnukathir, 1993:1/508)

บรรดาเศาะฮาบะห์⁴⁴ให้ความหมายของคำว่า : กินดอร แตกต่างกันดังต่อไปนี้

อันศุครมาลิกีย์ได้กล่าวว่า : มีบรรดาเศาะฮาบะห์ ถวายท่านรสูลุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) เกี่ยวกับคำดำรัสพระองค์อัลลอฮฺ (สุบฮานะฮฺ) ในซูเราะฮฺอัลอิบรออน อายะฮฺที่ 14

وَالْقَنْطَرِ الْمُنْطَرَةِ

ความว่า “ทองและเงินอันมากมาย”

ท่าน ได้กล่าวว่า : หนึ่งใน กินดอร เท่ากับหนึ่งพันอูกียะห์⁴⁵

อันศุครมาลิกีย์ได้รายงานจากท่านรสูลุลลอฮฺ(ศ็อลฯ) ว่า : หนึ่งในกินดอรเป็นทรัพย์สินที่มีค่าเท่ากับหนึ่งพันดีนาร์⁴⁶

อิบนุญะรียร์ ได้รายงานจากหะซันอัลบัสรีได้กล่าวว่า : หนึ่งในกินดอรเป็นทรัพย์สินที่มีค่าเท่ากับหนึ่งพันสองร้อยดีนาร์⁴⁷

⁴⁴ เศาะฮาบะห์คือผู้ที่ได้พบกับท่านนบี(ศ็อลฯ) พร้อมกับ ได้ศรัทธาต่อท่านและได้เสียชีวิตในตอนที่ท่านเป็นมุสลิม [Ibrahim al-madkur : 1/ 360]

⁴⁵ 1.000 อูกียะห์เท่ากับ 40.000 ดิรฮัม มีน้ำหนัก 19,000 กรัม มีค่าเท่ากับเงินไทย 2,194,870 บาท

⁴⁶ ทองคำ 1.000 ดีนาร์มีน้ำหนัก 4250 กรัมมีค่าเท่ากับ 2,194,870 บาท

⁴⁷ 1200 ดีนาร์มีน้ำหนัก 5,100 กรัม มีค่าเท่ากับเงินไทย 2,633,844 บาท

อะบีสุไรเราะห์ได้กล่าวไว้ว่า: ท่านรศูลุลลอฮฺ (คือศฯ) ได้กล่าวว่า :

القنطار اثناعشر الف اوقية كل اوقية خير مما بين السماء والارض
رواه ابن ماجه

ความว่า “หนึ่งกินตอร เป็นทรัพย์สินมีค่าเท่ากับหนึ่งหมื่นสองพันอูกียะห์⁴⁸ แต่ละอูกียะห์ดีกว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ ระหว่างฟ้ากับดิน”⁴⁹ (Ibnukathir,1994 :1/359)

มุยาฮิดได้กล่าวว่า “หนึ่งกินตอรเป็นทรัพย์สินมีค่าเท่ากับเจ็ดหมื่นดีนาร์” สะอิดบุครมุฮันนิบได้กล่าวว่า : หนึ่งกินตอรเท่ากับ แปดหมื่นดีนาร์” (Al-nawawi,1997:18/7)

อายะฮฺนี้สามารถเป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า : ฝ่ายสตรีสามารถที่จะเรียกมะฮัรด้วยทรัพย์สินจำนวนมหาศาลได้ เพราะพระองค์อัลลอฮฺได้ยกตัวอย่างในอัลกุรอานหนึ่งกินตอร คำว่า: กินตอรนั้นเป็นทรัพย์สินที่มีค่าจำนวนมาก ตามทัศนะต่าง ๆ ของบรรดาศาสนาชาบะห์ที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วนั้น การที่พระองค์อัลลอฮฺได้ยกตัวอย่างมาในอัลกุรอาน สามารถบ่งชี้ว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่พระองค์อัลลอฮฺอนุมัติให้กระทำกันได้ (Al-qurtubi,1988:5/114)

3. พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อันนิซาอ อายะฮฺที่ 24

فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً

ความว่า “ตั้งนั้นสตรีผู้ใดที่พวกเจ้าเสพสุขด้วยนางจากบรรดาสตรีเหล่านั้น ก็จงให้แก่พวกนาง ซึ่งสิ่งตอบแทนแก่พวกนางตามที่ได้กำหนดไว้”

คำว่า : อัลอิสติมคฺออ [الاستمتاع] ซึ่งมีความหมายว่า : ความเอร็ดอร่อยและโอชา สำหรับอัลอูญูร[الاجور] หมายถึงมะฮัรเพราะว่ามะฮัรนั้นเป็นการตอบแทนที่สามี ได้เสพสุขอวัยวะเพศภริยา เมื่อสามีภริยาได้มีการร่วมประเวณีกันครั้งเดียวเท่านั้นวาญิบแก่สามีต้องจ่ายมะฮัรให้แก่ภริยาจำนวนเต็ม ดังที่ได้กำหนดไว้ หากว่าได้กำหนดมะฮัรตอนทำสัญญาสมรส ถ้าหากว่าไม่ได้กำหนด

⁴⁸ 12,000 อูกียะห์เท่ากับ 480,000 ดิรฮัม ดังนั้น เงิน 480,000 ดิรฮัมมีน้ำหนักเท่ากับ 1,428,000 กรัมมีค่าเท่ากับ 14,880,000 บาท

⁴⁹ ทะเศาะนีรฺรายงาน โดยอิบฺนุมาฮะห์

⁵⁰ ทองคำหนัก 1 กรัม มีค่าเท่ากับ 516.44 บาท ทองคำหนัก 1 ดีนาร์ มีน้ำหนัก4.25 กรัม มีค่าเท่ากับ 2194.87 บาท ดังนั้นทองคำหนัก 70,000 ดีนาร์ มีน้ำหนัก 29.750 กรัม มีค่าเท่ากับ153,640,900 บาท

⁵¹ ทองคำหนัก 1 กรัม มีค่าเท่ากับ 516.44 บาท ทองคำหนัก 1 ดีนาร์ มีน้ำหนัก4.25 กรัม มีค่าเท่ากับ 2194.87 บาท ทองคำหนัก 80,000 ดีนาร์ มีน้ำหนัก 340,000 กรัม มีค่าเท่ากับ 175,589,600 บาท

และไม่ได้รับมะฮัรจนทำสัญญาสมรส วาญิบแก่สามีต้องจ่ายมะฮัรมิถ⁵² และถ้าหากว่าการสมรส ผิดหลักการกฎหมายอิสลาม วาญิบแก่สามีต้องจ่ายมะฮัรมิถ เหมือนกัน เพราะท่านนบี (ศ็อลฯ)⁵³ ได้กล่าวว่า :

أيما امرأة نكح بغير إذن وليها فنكاحها باطل فإن دخل بها فلها المهر بما استحل من فرجها رواه الأربعة إلا النسائي

ความว่า “สตรีคนไหนก็ตามที่ได้สมรสโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นวะลีลีย์ของนาง การสมรสของนางนั้นเป็นโมฆะ ถ้าหากว่าได้มีการร่วมประเวณีกับนางแล้ว จำเป็นที่สามีต้องจ่ายมะฮัรมิถ จากการที่เขาได้เสพสุขอวัยวะเพศของนาง”

นักอรรถธิบายอัลกุรอาน ได้ให้ความหมายอายะฮ์นี้ ออกเป็นสองทัศนะด้วยกันดังต่อไปนี้

ทัศนะแรก เป็นทัศนะของหะซัน และมุญาฮิดและนักอรรถธิบายอัลกุรอานอื่นๆ นอกจากสองคนนี้ได้ให้ส่วนหมายอายะฮ์นี้ว่า : ในการที่บรรดาสามีได้เสพสุขอวัยวะเพศบรรดาภริยาของพวกเขาด้วยความเอร็ดอร่อยโดยได้มีการร่วมประเวณีกับพวกนางด้วยการสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมายอิสลาม ก็จงให้สิ่งตอบแทน⁵⁴ แก่พวกนาง(Al-zuhaili,1991:5/12)

Imam al-tobari ได้กล่าวในหนังสือ Tafsir ของเขา(Altobari,1993 : 4/12)อิบนุอับบาสได้กล่าวว่า : ในเมื่อชายได้สมรสกับสตรีแล้ว หลังจากนั้นได้มีการร่วมประเวณีกันครั้งเดียวจำเป็นแก่ชายผู้นั้น ต้องจ่ายมะฮัรทั้งหมด”ดังที่ได้กำหนดไว้ คำว่า:อัลอิสติมตาอ |ع الاستمتاع|ในอายะฮ์ หมายถึงการรวมประเวณีกัน คำกล่าวของอิบนุอับบาสสอดคล้องกับคำดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ที่ได้ตรัสไว้ ในซูเราะห์อันนิซาอ อายะฮ์ที่ 4

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً

ความว่า “ และพวกเจ้าจงมอบให้แก่บรรดาสตรี จึ่งมะฮัรของพวกนางด้วยความเต็มใจ”

⁵² มะฮัรมิถหมายถึงมะฮัรที่ถูกเรียกร้องเอาไว้แก่สตรีที่มีศักดิ์เท่าๆ กันกับภริยาตามประเพณี โดยต้องนำไปพิจารณาถึงบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดจากบรรดาญาติสตรีของชายที่เป็นละฮออะห์ฝ่ายบิดา(อรุณ บุญชม,ม.ป.ป. :4/69)

⁵³ รายงานโดยเจ้าของสุนันทั้งสี่ นอกจากนะซาอีศ,หะดีษนี้ในจุมลอัดฮาลาม หะดีษเลขที่[12]ในกิตาเบนิกาฮฺ,ในสุนันอิรมิมิหะดีษเลขที่ 1102 กิตาเบอ์ดนิกาฮฺ,ขบที่ไม่สามารถทำการสมรสได้นอกจากผู้ที่เป็นวะลีลีย์ อะบูอิสฮากกล่าว ว่า : หะดีษนี้หะดีษหะซัน(Muhammadbin Isa ,sunantimizi : 3/408)

⁵⁴ ให้มะฮัรแก่พวกนาง

⁵⁵ หมมเฮ็ง ค้างจ่ายมะฮัรจำนวนเต็ม ตามที่ได้กำหนดไว้ตอนทำสัญญาสมรส

ทัศนะที่สองเป็นทัศนะของนักปราชญ์ส่วนใหญ่ซึ่งเห็นว่า : ความหมายอายะฮ์นี้เกี่ยวกับการสมรสมุดอะห์⁶⁴ ในยุคแรกๆของอิสลาม อิสลามได้อำนวยสิทธิสมรสมุดอะห์เพื่อให้เกิดความง่ายดายทำนรสูถุลลอฮฺ(ศ็อลฯ) ได้อำนวยสิทธิสมรสมุดอะห์ครั้งเดียวหรือสองครั้งในเวลาทำสงครามเพราะว่าบรรดานักรบได้อู่ห่างไกลจากบรรดาภริยาของพวกเขา ท่านกล่าวว่า จะเกิดมีการทำผิดประเวณีขึ้นและถือว่าการถือกกระท่าสิ่งหนึ่ง “ระหว่างสองสิ่งที่เป็นโทษ” และสิ่งนี้⁶⁵ ถือว่าเบาที่สุดและถือว่าการเริ่มต้นของอิสลามและการให้อภัยเพราะยังไม่ได้บัญญัติว่านิกายมุดอะห์เป็นสิ่งที่ต้องห้าม(หะรอม)⁶⁶

การสมรสมุดอะห์⁶⁷ ได้อำนวยสิทธิในสงครามเอาคอกและในปีที่พิชิตเมืองมักกะฮ์หลังจากนั้นท่านรสูถุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) ได้ห้ามสมรสมุดอะห์เด็ดขาด ด้วยหลักฐานจากคำดำรัสของพระองค์ อัลลลอฮฺ (สุบหานะฮ) ในซูเราะห์ อัลมูมินูน อายะฮ์ 5-6

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَفِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

ความว่า “และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้รักษา (ไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ของ) อวัยวะเพศของพวกเขา เว้นแต่แก่บรรดาภริยาของพวกเขาหรือที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง” ในกรณีเช่นนี้พวกเขาจะไม่ถูกตำหนิ”

สำหรับการสมรสมุดอะห์ไม่ใช่เป็นการสมรสที่ถูกต้องตามหลักกฎหมายอิสลามและไม่ใช่เป็นการครอบครองทาง ท่านรสูถุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) ได้ห้ามสมรสมุดอะห์ และได้ห้ามรับประทานเนื้อลาในวันสงครามคอบัยรและท่านรสูถุลลอฮฺ (ศ็อลฯ)⁶⁸ ได้กล่าวในวันพิชิตเมืองมักกะฮ์ว่า :

⁶⁴ การสมรสมุดอะห์หรือเรียกกว่า: การสมรสชั่วคราว การสมรสที่ขาดตอนเมื่อชายคนหนึ่งตกลงสมรสกับสตรีเพียงหนึ่งวัน หนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งเดือนเป็นต้น ที่เรียกว่ามุดอะห์ ก็คือ ชายคนนั้นได้เสถียรสุขจากการสมรส ได้รับความสุขไปชั่วระยะที่กำหนดไว้ ถือว่าเป็นการสมรสที่บรรดาผู้นำมัชฮับทั้งสี่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าเป็นสิ่งที่ต้องห้าม(สมมติแก่นักเรียนเก่าอาหรับ, 2525:3/53)

⁶⁵ หมายถึงนิกายมุดอะห์

⁶⁶ นิกายมุดอะห์และทำผิดประเวณี

⁶⁷ หมายถึงนิกายมุดอะห์

⁶⁸ การห้ามมิให้กระท่าอย่างเด็ดขาด(อิสมาแอ ฮาลี, 2543:10)

⁶⁹ ผู้วิจัยได้อธิบายแล้วความหมายสมรสมุดอะห์

⁷⁰ หมายถึงทาส

يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِنِّي قَدْ كُنْتُ أَذْنُتْ لَكُمْ فِي الْإِسْتِمَاعِ مِنَ النِّسَاءِ وَأَنْ
 اللَّهُ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَلْيُخْلِ سَبِيلَهُ وَلَا
 تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا.

ความว่า “โอ้ประชาชนทั้งหลาย แท้จริงฉันเคยอนุญาตให้แก่วางขันหมากและบรรดาสตรี
 และเวลานี้อีกฉันลบล้างได้ทรงห้ามสิ่งนั้น” จนถึงวันกิยามะห์ ดังนั้นผู้ใดที่ครอบครองนางไว้
 ลักษณะสมรสมุตอะห์ เขาจงปลดปล่อยนางไปเสียและอย่าเอาสิ่งใดที่พวกท่านได้ให้แก่วางนางไป
 แล้ว”

อิบนุอุมัยรฺได้กล่าวไว้ว่า : อิบนุอับบาสเคยกล่าวไว้ว่า: สมรสมุตอะห์เป็นสิ่งที่ได้ออนุมัติ
 หลังจากนั้นท่านได้กลับคำพูดดังกล่าว

นักกฎหมายอิสลามมัซฮับทั้งสี่ได้อธิบายมาด้วยกันว่า: การสมรสมุตอะห์เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
 ตามหลักกฎหมายอิสลาม นอกจากซูฟีร⁶³ ท่านได้กล่าวว่า : การสมรสมุตอะห์เป็นสิ่งที่ถูกต้องตาม
 หลักกฎหมายอิสลามแต่ว่าเงื่อนไขที่ได้กำหนดก่อนทำสัญญาสมรสเป็น โฆษะ

(Al-zuhaili, 1991: 5/13)

การสมรสมุตอะห์ได้ถูกห้ามไว้ นอกจากพวกรอวาฟิฎะฮ์⁶⁴ ที่ยังยึดถือว่า การสมรส
 มุตอะห์เป็นสิ่งที่ได้ออนุมัติอยู่ (Al-nawawi, 1997: 9/184)

4. พระองค์อัลลอฮ์ (สุบฮานะฮู) ได้ตรัสในซูเราะห์อันนิซาอ อายะฮ์ 25

فَأَنْكِحُوهُنَّ بِأِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ

ความว่า “ดังนั้นจงสมรสกับพวกนางด้วยอนุมัติจากผู้เป็นนายของพวกนางและจงให้แก่วางนางซึ่ง
 สินตอบแทนของพวกนาง”

⁶³ ทัศนะนี้ในศอฮ์มุสลิมหะดีษเลขที่ [3408] ในกิตาบบินกาฮ์ บทนิกาฮ์มุตอะห์และในศอฮ์สุบูกอริหะดีษเลขที่
 [5112] ในกิตาบ นิกาฮ์ บท อัลซิมอร

⁶⁴ หมายถึงสมรสมุตอะห์

⁶⁵ หนึ่งในบรรดานักกฎหมายอิสลามที่สังกัดมัซฮับหะนะฟี

⁶⁶ เป็นชื่อกลุ่มหนึ่งของชีอะห์ที่อนุมัติใสร่ายและกล่าวหาสาอะฮาบะห์ สาเหตุที่ได้ตั้งชื่อกลุ่มนี้ว่า : รอฟีฎะฮ์
 เพราะว่ามีผู้นำของกลุ่มนี้ปฏิเสธและไม่ยอมรับคำตัดสินของไซบ์บุตรซาบิตก็ได้ห้ามผู้นำของพวกเขาไม่ให้ใสร
 ร่ายและกล่าวหาอะบูบักร์และอุมัรุมุ [Ibrahim al-madkur : 1/360]

สำหรับอายะฮุนีมีความหมายว่า : เมื่อบรรดาชายทั้งหลายมีความประสงค์จะสมรสกับบรรดาสตรีที่เป็นทาส จำเป็นต้องได้รับอนุญาตและความยินยอมจากผู้ที่เป็นนายของพวกนางเสียก่อน เพราะว่าพวกนางอยู่ในความปกครองของผู้เป็นนายและต้องจ่ายมะฮัรให้แก่พวกนางโดยความชอบธรรม พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ)ได้อนุมัติและยินยอมให้แก่พวกท่านทั้งหลายสมรสกับบรรดาสตรีทาสและต้องมอบมะฮัรให้แก่พวกนางด้วย(Al-tobari, 1993:4/12)

สำหรับเงื่อนไขที่สามารถสมรสกับสตรีที่เป็นทาสได้นั้นมีเงื่อนไขสามประการด้วยกัน ประการที่หนึ่ง : ไม่สามารถที่จะจ่ายมะฮัร ให้กับสตรีที่เป็นไทได้

ประการที่สอง : หากไม่สมรสกับสตรีทาสแล้วจะทำให้เกิดการผิดประเวณี

ประการที่สาม : สตรีที่เป็นทาสนั้นต้องเป็นสตรีที่นับถือศาสนาอิสลาม

การที่พระองค์อัลลอฮฺได้ตั้งเงื่อนไขสามประการที่สามารถสมรสกับสตรีที่เป็นทาสได้นั้น เพื่อจะไม่ให้เกิดผลเสียที่จะตามมาภายหลัง กล่าวคือลูกที่เกิดจากมารดาที่เป็นทาสนั้นลูกต้องเป็นทาสด้วย เพราะว่าลูกนั้นต้องตามฐานะของมารดา หากมารดาเป็นไทลูกก็จะเป็นไท หากมารดาเป็นทาสลูกต้องเป็นทาสด้วย

นักปราชญ์ได้มีทัศนะที่สอดคล้องกันว่า : เมื่อทาสจะสมรสสาวญิบต้องได้รับอนุญาตจากผู้เป็นนายเสียก่อน มีหะดีษที่เล่าจากญะบิรบุตรอับดุลลอฮฺจากท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า⁶ :

ایما عبد نکح بغیر ابن سیده فهو عاهر
حدیث حسن

ความว่า “ทาสคนไหนก็ตามที่ได้สมรสโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นนายของเขา ทาสผู้นั้นได้ทำผิดประเวณี”

ตามทัศนะของมัซฮับฮาฟีอี ในเมื่อทาสได้สมรสแต่ไม่ได้รับอนุญาตและความยินยอมจากผู้เป็นนาย การสมรสของเขาผิดหลักกฎหมายอิสลามและเป็นโมฆะ(Al-nawawi, 1996:18/54)

ส่วนทัศนะมัซฮับทั้งสาม การที่ทาสได้สมรสโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นนาย การสมรสของเขาต้องรอ อนุมัติและความยินยอมจากผู้เป็นนายก่อน หากผู้เป็นนายอนุมัติการสมรสของเขานั้นถูกต้องตามหลักกฎหมายอิสลาม ถ้าหากผู้เป็นนายไม่อนุมัติการสมรสของทาสผู้นั้นเป็นโมฆะ การสมรสสตรีที่เป็นทาสก็เหมือนกับการสมรสของสตรีอิสระที่เป็นไทที่ต้องจ่ายมะฮัรให้

⁶ หมายถึง การสมรสของเขาผิดหลักศาสนาและเป็นโมฆะ หะดีษนี้ เป็นหะดีษหะสัน ในสุนันตริมิซีย์ หะดีษเลขที่ [1119] อิกฮาบ นิกาย บท: ทาสสมรส โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้เป็นนาย

แก่นาง เพราะพระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อันนิซาอ์ อายะฮฺที่ 25

وَعَاثُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

ความว่า “และจงให้แก่พวกนางซึ่งตอบแทน(มะฮฺร)ของพวกนางโดยชอบธรรม”

อายะฮฺนี้ซึ่งมีความหมายว่า : ท่านทั้งหลายจงมอบมะฮฺรให้แก่บรรดาสตรีทาสด้วยความชอบธรรมในบรรดาพวกท่านดี เขการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกันโดยได้รับอนุมัติจากผู้เป็นนายของพวกนาง(Al-Tobari,1993 :4/20)และ(Ali bin nasr,1998 :2/491)

สำหรับมะฮฺรของสตรีทาสตามทัศนะส่วนใหญ่ของนักกฎหมายอิสลามเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เป็นนายเพราะว่า การจ่ายมะฮฺร เป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นการแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์ที่ได้เสปฟูอ์อวัยวะเพศของนาง ซึ่งถึงเวลานี้ผู้นั้นอยู่ในความปกครองของผู้เป็นนาย นายเท่านั้นที่สมควรได้รับผลตอบแทน เพราะว่าเขาไม่มีสิทธิ์ใดๆ แม้กระทั่งตัวของเขานเองก็เป็นของนาย พระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้ตรัสไว้ในซูเราะห์อันนะหฺดู อายะฮฺ :75

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ

ความว่า “อัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์ถึงบ่าวผู้เป็นทาสไม่มีอำนาจในสิ่งใด”

สำหรับมัซฮับมาลิกีย์ มะฮฺรเป็นกรรมสิทธิ์ของภริยาที่สามีวาญิบต้องจ่ายสำหรับ มะฮฺรของสตรีทาสก็เป็นกรรมสิทธิ์ของนางเหมือนกัน เพราะว่าได้ทำตามคำดำรัสของพระองค์อัลลอฮฺในซูเราะห์ อันนิซาอ์ อายะฮฺที่ 4

وَعَاثُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ بِحِلَّةٍ

ความว่า “และพวกเจ้าจงมอบให้แก่บรรดาสตรี ซึ่งมะฮฺรของพวกนางด้วยความเต็มใจ”

อายะฮฺนี้สามารถเป็นหลักฐานอ้างชี้ว่า: วาญิบ ต้องจ่ายมะฮฺรเมื่อมีการสมรสกันและมะฮฺรนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของสตรีทาสเอง (Al-tobari,1993 :4/20) (Al-qurtubi,1988 5/94)

5. พระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺ 236

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا
لَهُنَّ قَرِيضَةٌ

ความว่า “ไม่มีบาปใดๆแก่พวกเจ้า ถ้าหากพวกเจ้าหย่าภรรยาโดยที่พวกเจ้ายังมีได้และต้องพวกนางหรือยังมีได้กำหนดมะฮัรให้แก่พวกนาง”

อายะฮ์นี้ได้อธิบายเกี่ยวกับทุกมหรือบทบัญญัติเกี่ยวกับบรรดาภรรยาที่ถูกหย่าก่อนได้มีการร่วมประเวณีและก่อนได้กำหนดมะฮัรให้แก่พวกนางและได้ชี้แจงว่าไม่มีความผิดใด ๆ แก่บรรดาสามีที่ได้หย่าภรรยาของเขาก่อนได้มีการร่วมประเวณีกัน ได้กำหนดมะฮัรตอนทำสัญญาสมรสหรือยังไม่ได้กำหนดมะฮัรหลังจากสมรสแล้วก็ตาม ท่านรศูดตลอฮฺ (ศ็อลฮฺ) ได้ห้ามการสมรสโดยเป้าหมายหลักของการสมรสเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศอย่างเดียวแต่ท่านได้ใช้ให้มีการสมรสโดยมีเป้าหมายหลักเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการผิดประเวณีและสำส่อนทางเพศและหวังจะได้รับผลบุญจากพระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ)และเพื่อให้สามีภริยามีความรักใคร่ซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนคู่ชีวิต การสมรสที่มีเป้าหมายอย่างนี้จะได้รับผลบุญจากพระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ)

เมื่อบรรดามุฮัมมิดได้รับรู้จุดประสงค์ของการสมรสเช่นนั้น เกิดความเกรงกลัวว่า: ผู้ที่ได้หย่าภรรยาก่อนมีการร่วมประเวณีได้กระทำส่วนหนึ่งสิ่งที่ท่านรศูดตลอฮฺ(ศ็อลฮฺ) ได้ห้ามไว้ พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ได้ประทานอายะฮ์นี้ลงมาเพื่ออภัยโทษแก่ผู้ที่มีความศรัทธาต่อพระองค์ที่ได้หย่าภรรยาของเขาก่อนได้มีการร่วมประเวณีกัน ในเมื่อจุดเริ่มต้นการสมรสของเขามีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ดี

ส่วนนักอรรถาธิบายอัลกุรอานอีกกลุ่มหนึ่ง ได้กล่าวว่า : ความหมายของอายะฮ์นี้พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ไม่ได้ใช้แก่บรรดาสามีที่ได้หย่าภรรยาของเขาก่อนมีการร่วมประเวณีและได้กำหนดมะฮัร ตอนทำสัญญาสมรสให้จ่ายมะฮัรทั้งหมด แต่ต้องจ่ายครึ่งหนึ่งของมะฮัรดังที่ได้กำหนดไว้(AI-quṭṭubi,1988: 5/130)

พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ได้อนุมัติแก่สามีหย่าภรรยาของเขาก่อนได้มีการร่วมประเวณีกันและก่อนได้กำหนดมะฮัรตอนทำสัญญาสมรสถึงแม้ว่าภรรยาของเขาได้แสดงเจตนารมณ์เสมอว่านางพร้อมทุกเมื่อที่จะมอบทุกส่วนร่างกายของนางให้แก่ผู้เป็นสามีก็ตามและถึงแม้ว่าการกระทำเช่นนี้จะทำให้นางเสียขวัญและจิตใจก็คาน(Ibnukathir,1994:1/295)

การที่พระองค์อัลลอฮฺได้ใช้แก่บรรดาสามีจ่ายค่าทำขวัญ (มุดอะห์) ให้แก่บรรดาภรรยาที่หย่าก่อนได้ร่วมประเวณีและก่อนได้กำหนดมะฮัรเพื่อบำรุงขวัญและจิตใจของนาง (AI-zuhaili,1991:5/384)

และเพื่อบรรเทาความว้าวุ่นที่อาจเกิดขึ้นจากการแยกทางกับสามีและเพื่อทำให้ความเจ็บปวดและความเกลียดชังที่อาจเกิดขึ้นจากการแยกทางกันนี้เบาบางลง(อรุณ บุญชม:4/74)

หลักฐานจากสุนนะห์

หะดีษที่เล่าจากอะบีซะละมะห์ (เราะฎี) ⁶⁸

عن أبي سلمة بن عبد الرحمن أنه قال : سألت عائشة زوج النبي صلى الله عليه وسلم كم كان صداق رسول الله عليه وسلم قالت : كان صداقه لأزواجه ثنتي عشرة أوقية ونشأ، قالت : أتدري ما النش قألت نصف أوقية، فذلك خمسمائة درهم ، فهذا صدق رسول الله صلى الله عليه وسلم لأزواجه

ความว่า “ข้าพเจ้าได้ถามเอาอิซะห์ (เราะฎี) ภริยาของท่านรสูลุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) ว่า : มะฮัรของท่านรสูลุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) นั้นเท่าไร? นางได้กล่าวว่า : มะฮัรของท่านรสูลุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) ได้มอบให้แก่บรรดาภริยาของท่านนั้นสิบสองอองซ์(อูกิยะห์)และนัซซ์ นางได้กล่าวว่าเธอรู้ไหมว่า:นัซซ์นั้นคืออะไร? ข้าพเจ้าตอบว่า : ไม่รู้ นางได้กล่าวว่า : ครึ่งอูกิยะห์ นั้นและมันก็เท่ากับห้าร้อยดิรฮัม” นี่คือนะฮัรที่ท่านรสูลุลลอฮฺ(ศ็อลฯ)ได้จ่ายให้กับบรรดาภริยาของท่าน”

อิบนุลอะเราะบีย์ ได้กล่าวว่า: ความหมายของนัซซ์นั้นคือ : ครึ่งหนึ่งของทุกๆสิ่ง

อิหม่ามอัลคอดอบีกล่าวว่ : คำว่า(นัซซ์) เป็นชื่อหนึ่งที่ได้กำหนดจำนวนของมันเท่ากับสี่สิบดิรฮัม สำหรับหนึ่งอูกิยะห์มีค่าเท่ากับสี่สิบดิรฮัม (Muhammad Shamsudin al-abbadi:6/92)

อิหม่ามอัลนาววีได้กล่าวว่า : บรรดานักกฎหมายอิสลามที่สังกัดมัซฮับชาฟีอีย์ ได้ยกหะดีษนี้เป็นหลักฐานว่า : สิ่งทีควรที่สุด (สุนัต) เรียกมะฮัร ไม่เกินห้าร้อยดิรฮัมเพราะว่าสิบสองอูกิยะห์มีค่าเท่ากับห้าร้อยดิรฮัม หากมีคำถามว่า : แล้วมะฮัรที่ท่านรสูลุลลอฮฺ(ศ็อลฯ) ได้จ่ายให้แก่อุมมุสะบิยะห์ภริยาของท่าน สี่พันดิรฮัม ⁷⁰ จะตอบว่าอย่างไร?

ตอบว่า : สำหรับมะฮัรที่ท่านรสูลุลลอฮฺ (ศ็อลฯ) จ่ายให้แก่อุมมุสะบิยะห์เป็นจำนวนเงินถึงสี่พันดิรฮัมนั้นเป็นเงินที่ทางกษัตริย์นะญาซีได้มอบเป็นของขวัญแก่ท่านรสูลุลลอฮฺ(ศ็อลฯ)เป็น

⁶⁸ หะดีษนี้ในศอฮิฮมุสลิมหะดีษเลขที่ 3474 ในกิตาย นิเกาย บทเสาะดาถและอินชอมีให้มะฮัรเป็นการสอนอัลกุรอานและแหวนเหล็กและเป็นสิ่งอื่นๆ ที่มีกลิ่นน้อยหรือมีค่ามากและค่าสมควรเป็นเงินอัครห้าร้อยดิรฮัมสำหรับบุคคลที่จะไม่ผลาญมันและในสุนันอะบีดาวูด บทเสาะดาถหะดีษเลขที่ 2015

⁶⁹ อูกิยะห์เท่ากับ 40 ดิรฮัม(ดิรฮัมเป็นเหรียญที่ทำจากเงินซึ่งมีน้ำหนัก 2.975 กรัม)ดังนั้น 500 ดิรฮัมจะมีน้ำหนักเท่ากับ 1487.50 กรัม (ผู้วิจัยได้ศอกาจ เมร์ ในมุสลิมียะฮ์ บ้านเลขที่ 26 ถ.ปราจิณอ.เมือง จ.ยะลาเมื่อวันที่ 7/11/47 เงินน้ำหนัก 2.975 กรัมมีค่าเท่ากับ31บาท)ดังนั้นเงินน้ำหนัก1487.50 กรัมมีค่าเท่ากับ15,500 บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินมากพอสมควร โดยเฉพาะเมื่อทราบพิถักของชะกาคณั้นเพียง 200 ดิรฮัมเท่านั้นและผู้ที่ต้องจ่ายชะกาคณั้นต้องมีทรัพย์สินครบพิถักซึ่งถือว่ามิฐานะร่ำรวยพอสมควร ทั้งนี้เพราะ 200 ดิรฮัมในสมัยของท่านนบีนั้นมีค่าเท่ากับทองคำหนัก 20 ดีนาร์ ทองคำ 1 ดีนาร์ หนัก 4.25 กรัม, เงินจำนวน 10 ดิรฮัมหรือ 1 ดีนาร์ในสมัยของท่านนบีนั้นสามารถซื้อแพะหรือแกะได้1-2 ตัว ความปรากฏในบางหะดีษ (อิสมาแอ อาดี .2547:86)

⁷⁰ เงินน้ำหนัก11,900 กรัมมีค่าเท่ากับเงินไทย 124,000 บาท

การให้เกียรติแก่ท่านรสุลุลลอฮ(ศ็อลฯ) ท่านรสุลุลลอฮ(ศ็อลฯ) ไม่ได้จ่ายมะฮัรจำนวนดัง กล่าวเป็นเงินของท่านเอง(AI-nawawi,1996:9/218)

หะดีษที่เล่าจากอะนัสบุครมาลิก⁷¹

عن أنس بن مالك أن النبي صلى الله عليه وسلم رأى على عبد الرحمن بن عوف أثر صفرة قال : ما هذا قال يا رسول الله : إني تزوجت امرأة على وزن نواة من ذهب قال : فبارك الله لك أولم ولو بشاة

ความว่า “ท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้เห็นบนร่างของอับดุลเราะห์มันบุครเอาฟี่มีรอยสีเหลืองติดอยู่” ท่านรสุล(ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า : นี่คืออะไร? เขาตอบว่า : โอ้ท่านรสุลุลลอฮ (ศ็อลฯ) ข้าพเจ้าได้สมรสแล้วกับสตรีคนหนึ่งด้วยน้ำหนักเมล็ดอินทผลัมเป็นทองคำ ท่านได้กล่าวว่า : ขอให้อัลลอฮฺทรงให้ความสิริมงคลแก่ท่าน ขอฉลองการสมรสเถิดแม้ด้วยอะหนึ่งตัวก็ตาม

นักปราชญ์ได้มีความขัดแย้งกันเกี่ยวกับค่าของคำว่า ด้วยน้ำหนักเมล็ดอินทผลัมเป็นทองคำมีค่าเท่ากับจำนวนเท่าไร? ตามทัศนะต่างๆ ดังต่อไปนี้

อิหม่ามอัลคอตอบี่ได้กล่าวว่า : ถ้ารับค่าของคำว่า : ด้วยน้ำหนักเมล็ดอินทผลัมเป็นทองคำมีค่าเท่ากับห้าดิรฮัม⁷² ทัศนะนี้เป็นทัศนะของอิหม่าม [AI-azhari] ด้วย

มีรายงานหนึ่งของอิหม่ามอัลบัยหะกียีได้กล่าวว่า : สำหรับค่าของคำว่า : ด้วยน้ำหนักเมล็ดอินทผลัมเป็นทองคำมีค่าเท่ากับสามและ 1/3ดิรฮัม⁷³ ทัศนะนี้เป็นทัศนะของอิหม่ามอะห์มัด ด้วย

นักกฎหมายอิสลามที่สังกัดมัซฮับมาลิกีย์ได้กล่าวว่า : สำหรับค่าของคำว่า : ด้วยน้ำหนักเมล็ดอินทผลัมเป็นทองคำตามทัศนะของชุมชนเมืองมะดีนะห์มีค่าเท่ากับ⁷⁴ 1/4ดิรฮัม (AI-siwakani,1998:5/176)

⁷¹ หะดีษนี้ในศอฮือมุสลิมหะดีษเลขที่[3475]ในกิตาบ นิกาสฺ บทเสาะดากและอินยอมให้มะฮัรเป็นการตอนอ็ดกูรอันและแหวนเหล็กและเป็นถึงอื่นๆ ที่มีค่าเล็กน้อยหรือมีค่ามากและค่าสมควรเป็นเงินอ็ดราหฺ้าร้ออฺดิรฮัมสำหรับบุคคลไม่ศลาญมัยน และในสูนอันอะบิคาวุด หะดีษเลขที่ 2109 ในกิตาบนิกาสฺ.บทอ็ดรวมะฮัรน้อยที่สุด และในศอฮือบุคอรี หะดีษ เลขที่ 5155 ในกิตาบนิกาสฺ บทจะเรียกคู่สมรสอย่างไร?

⁷² เป็นเครื่องหอมหญิงฝรั่งที่ใช้กับผู้เป็นเจ้าสาว(อรุณ บุญชม,ม.ป.ป. : 7/79)

⁷³ เงิน 1 ดิรฮัมมีน้ำหนัก 2.975 กรัม มีค่าเท่ากับเงิน ไทย 31 บาท ดังนั้นเงิน 5 ดิรฮัมจะมีน้ำหนักเท่ากับ 14.88 กรัม เงินน้ำหนัก14.88 กรัมมีค่าเท่ากับ155 บาท

⁷⁴ 3 และ 1/3 ดิรฮัมมีน้ำหนักเท่ากับ 9.92 กรัม เงิน1 กรัมมีค่าเท่ากับ 31 บาท เงิน 9.92 กรัมมีค่าเท่ากับ 103.33บาท

⁷⁵ ดิรฮัมเป็นเหรียญที่ทำจากเงินซึ่งมีน้ำหนัก 2.975 กรัม ดังนั้น 1/4 ดิรฮัมมีน้ำหนักเท่ากับ 0.74 กรัม เงินน้ำหนัก 0.74 กรัมมีค่าเท่ากับ 7.75 บาท

ตามทัศนะมัซฮับชาฟีอีห์ คำว่า : ด้วยน้ำหนักเมล็ดอินทผลัมเป็นทองคำ มีค่าเท่ากับ 1/4 ของน้ำหนักและน้ำหนักนั้นครึ่งหนึ่งของอุกียะห์ หนึ่งอุกียะห์มีค่าเท่ากับสี่สิบดิรฮัมตามทัศนะของมัซฮับชาฟีอีห์คำว่า: ด้วยน้ำหนักเมล็ดอินทผลัมเป็นทองคำมีค่าเท่ากับห้า⁷⁵ดิรฮัม

(Al-asqalani,1989:9/292)

หะดีษนี้สามารถเป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า : สิ่งที่ต้องที่สุด(สู้นิด)เรียกมะฮัรน้อยเพราะว่า อับดุลเราะห์มานบุตรเฮาฟีเป็นบุคคลหนึ่งจากบรรดาเศาะฮาบะห์ที่อยู่ในฐานะผู้มั่งมี⁷⁶ และท่านนบี (เสียดฯ) ได้ยอมรับการกระทำของเขาโดยเขาได้จ่ายมะฮัรให้แก่ภริยาของเขาเพียงเล็กน้อยเท่านั้นคือ ด้วยน้ำหนักห้าเมล็ดอินทผลัมเป็นทองคำ ทั้งๆ ที่เขานั้นอยู่ในฐานะผู้มั่งมี ซึ่งด้วยน้ำหนักจำนวนดังกล่าวตามทัศนะมัซฮับชาฟีอีห์มีค่าเท่ากับห้าดิรฮัม (Al-abbadi,Muhammadshamimsudin:6 / 95) และตามทัศนะมัซฮับอะหมัดบุตรหัมบัลย์สามและ 1/3ดิรฮัมและ 1/4ดีนาร์⁷⁷ ตามทัศนะมัซฮับมาลิกีย์

(Al-asqalani,1989:9/292)

หะดีษที่เล่าจากสะหัลบุตร สะอัด (เราะฎิยั)

عن سهل بن سعد الساعدي ، قال : جاءت امرأة الي رسول الله صلى الله عليه و سلم، فقالت : يا رسول الله! جئت لك نفسي، فنظرا اليها رسول الله صلى الله عليه وسلم فصعد النظر فيها وصوبه، ثم طأ طأ رسول الله صلى الله عليه وسلم رأسه، فلما رأيت المرأة أنها لم يقض فيها شيئاً، جلست ، فقام رجل من أصحابه فقال : يا رسول الله ! ان لم تكن بها حجة فزوجنيها، فقال: ((فهل عندك من شيء)) فقال : لا والله يا رسول الله ! فقال: ((اذهب إلى أهلِكَ فانظر فهل تجد شيئاً؟)) فذهب ثم رجع فقال : لا والله ما وجدت شيئاً فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((أنظر ولو خاتماً من حديد)) فذهب ثم رجع فقال : لا والله ! يا رسول الله ولو خاتماً من حديد، ولكن هذا ازاري ، قال سهل: ما له رداء- فلها نصفه ، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ما تصنع بازارك إن ليست له عليهما شيء، وإن ليست له لم يكن عليك منه شيء، فجلس الرجل، حتى طأ عليه مجلسه قام فرأه رسول الله صلى الله عليه وسلم مولياً، فأمر به فدعي ، فلما جاء قال : ((ماذا معك من القرآن؟)) قال : معي سورة كذا وكذا - عددها - فقال : تقرأهن عن ظهر قلبك قال : نعم . قال : اذهب فقد ملكتها بما معك من القرآن

⁷⁵ 1 ดิรฮัมมีน้ำหนัก 2.975 กรัม มีค่าเท่ากับ 31 บาท 5 ดิรฮัมมีน้ำหนักเท่ากับ 14.88 กรัม ดังนั้นเงินน้ำหนัก 14.88 กรัม มีค่าเท่ากับ 155 บาท

⁷⁶ อยู่ในฐานะที่ร่ำรวย

⁷⁷ 1 ดิรฮัมมีน้ำหนัก 2.975 กรัม มีค่าเท่ากับ 31 บาท 1/4 ดิรฮัมมีน้ำหนักเท่ากับ 0.74 กรัม ดังนั้นเงินน้ำหนัก 0.74 กรัม มีค่าเท่ากับ 7.75 บาท

⁷⁸ หะดีษนี้ในศอฮิฮมุสลิม หะดีษเลขที่ 3472 1 และใน path al-bair sharhsahih al-bukhariหะดีษเลขที่[5149]ในกิตาย อัลนิกาฮุ บทสมรสด้วยอัครอ่าน โคซไม่มีมะฮัร

ความว่า “มีสตรีท่านหนึ่งได้มาหาท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ) และได้กล่าวว่า : โอ้ท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ)! ข้าพเจ้ามานพียกตัวของข้าพเจ้าให้ท่าน ท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ) ได้มองดูหล่อน ท่านได้มองตรง ๆ และลดสายตาลงมอง จกนั้นท่านได้สั่นศีรษะ เมื่อสตรีคนนั้นเห็นท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ) ไม่จัดการกับหล่อนแต่อย่างใด หล่อนจึงได้นั่งลง และได้มีชายคนหนึ่งจากเกาะฮาวะฮฺ”⁸⁰ ของท่านรูดุลลอฮฺ(คือลฯ)ลุกขึ้นและกล่าวว่า : โอ้ท่านรูดุลลอฮฺ! หากท่านไม่ต้องการสตรีคน นี้ท่านจงจัดการสมรสข้าพเจ้ากับหล่อนเถิด ท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ) ได้กล่าวว่า : ท่านมีสิ่งใดบ้าง ไหม ? เขาตอบว่า : ไม่มี ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ! โอ้ท่านรูดุลลอฮฺ! ท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ) จึง กล่าวว่า : ท่านจงกลับไปทีละรอบครัวของท่านและสำรวจดูซิว่า มีอะไรบ้าง ? เขาจึงได้ไปแล้วกลับมาและเขาได้กล่าวว่า : ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดเลย ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ) กล่าวว่า อีกว่า : จงกลับไปสำรวจดูใหม่อีกครั้ง แม้จะเป็นเพียงแหวนเหล็กสักวงหนึ่ง” ชายคนนั้นได้ไป แล้วกลับมาและได้กล่าวว่า : ไม่มีขอสาบานต่ออัลลอฮฺ โอ้ท่านรูดุลลอฮฺ! ไม่มีแม้แต่แหวนเหล็ก แต่นี่คือผ้าถุงของข้าพเจ้ามันเป็นของหล่อนครั้งหนึ่ง ท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ) ได้ ถามว่า : ท่านจะ ทำอย่างไร? ถ้าหากท่านนุ่งมันจะไม่มีส่วนใดของผ้าถุงนั้นอยู่บนร่างของหล่อนเลย แต่ถ้าหาก หล่อนนุ่งมัน ก็จะไม่มีส่วนใด ของมันอยู่บนร่างของท่านเลย ชายคนนั้นนั่งอยู่จนเวลาผ่านไปนาน เขาจึงลุกขึ้น ท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ) เห็นเขากลับไป จึงได้เรียกเขากลับมาและเขาก็ถูกเรียกมา เมื่อเขามาแล้ว ท่านรูดุลลอฮฺ (คือลฯ) ได้กล่าวว่า : ท่านมีสิ่งใดอยู่บ้างจากอัลกุรอาน? เขากล่าว ว่า : ข้าพเจ้ามีซูเราะห์นั้นและซูเราะห์นั้นเขาได้นับมัน” ท่านได้กล่าวว่า : ท่านอ่านซูเราะห์เหล่านั้น จ้าขึ้นใจไหม? เขาตอบว่า : ครับ ท่านได้กล่าวว่า : เจ้าจงไปเถิด แท้จริงข้าพเจ้ายกเธอให้เป็น ของท่าน ด้วยสิ่งที่ท่านมีอยู่จากอัลกุรอาน

หะดีษนี้สามารถเป็นหลักฐานหลายประการด้วยกัน

ประการที่หนึ่ง เป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า : สิ่งที่ควรที่สุด (สุนัต) กำหนดมะฮัรตอนทำสัญญา สมรส เพื่อตัดปัญหาไม่ให้เกิดความขัดแย้งภายหลังและเป็นผลดีต่อกิริยาในเมื่อเกิดมีการหย่ากัน ก่อนได้ร่วมประเวณีกัน จ้าเป็นแก่สามีต้องจ่ายครึ่งหนึ่งของมะฮัร ตามที่ได้กำหนดไว้ตอนทำสัญญา สมรส แต่ถ้าหากว่า มิได้กำหนดมะฮัรตอนทำสัญญาสมรส สามีไม่ต้องจ่าย มะฮัรเลยแต่ต้องจ่าย มุคอะหฺ⁸¹

ประการที่สอง เป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า : ทุกๆ สิ่งที่มีค่า สามารถนำมาใช้เป็นมะฮัรได้ถึงแม้ ว่า ค่าของสิ่งนั้น จะมากหรือน้อยก็ตาม เมื่อสามีภริยาได้มีการตกลงกันและ ได้มีความยินยอมกัน

⁸⁰ ผู้วิจัยได้นับรวมแล้วความหมายของเกาะฮาวะฮฺหน้า 26

⁸¹ เพื่อนำม เป็น มะฮัร ให้นาง (ลฺรฺณ บฺญฺชม.ม.ป.ป.: 7/98)

⁸² บางทัศนะว่า : คือ ซูเราะห์ อัลปะเกาะเราะห์ และอาลิอิมรอนที่เขาท่องจำ (อรฺ บฺญฺชม.ม.ป.ป. : 7/98)

⁸³ ผู้วิจัยได้นับรวมแล้วความหมายมุคอะหฺหน้า 29

เพราะว่าแหวนเหล็กนั้นมีค่าน้อยที่สุดแล้ว ทักษะนี้เป็นทักษะของมัชฮับชาฟีอี้อยู่และเป็นทักษะส่วนใหญ่ของนักกฎหมายอิสลามรุ่นก่อนและรุ่นหลัง

ประการที่สาม (Ibnumunzir อ้างใน Ibnuhajar, 1989:9/262) ได้กล่าวไว้ว่า : หะดีษนี้ได้บ่งชี้ว่า : ไม่มีจำนวนจำกัดในอัตราหะฮ์รน้อยที่สุด และได้คัดค้านแก่ผู้ที่กล่าวว่า : อัตราหะฮ์รน้อยที่สุด 10 คิรฮัม⁸⁴ หรือหนึ่งดีนาร์ และได้คัดค้านแก่ผู้ที่กล่าวว่า : อัตราหะฮ์รน้อยที่สุด 1/4 ดีนาร์ เพราะแหวนเหล็กนั้นมีค่าน้อยกว่า สิบคิรฮัมหรือหนึ่งดีนาร์ และน้อยกว่า ¼ ดีนาร์⁸⁵

บรรดาปราชนผู้ส่วนใหญ่ได้อนุมัติสมรสด้วยหะฮ์รที่ตองสามภรรยา ได้ตกลงและมีการยินยอมกันด้วยสิ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะมีค่าน้อยกว่าหนึ่งคิรฮัมก็ตาม อย่างเช่น ไม้เรียวที่ใช้เขียน รองเท้าแตะและอื่น ๆ ฯลฯ ทักษะนี้เป็นทักษะส่วนหนึ่งของบรรดาปราชน เมืองมะดีนะห์ เช่น ยะห์ยาบุตรสะอิด อัลอันซอรี อะบูซันาบ รอบีอะห์ และอับดุลอะเราะเบีย อิบนูอะบียฮิบ(*ابن أبي حنبل*) และบรรดาปราชน เมืองมักกะฮ์ เช่น อิบนูโรจ มุสลิมบุตรคอเต็ดและบรรดาปราชนอื่นอีกนอกจากสองคนนี้แล้ว และเป็นทักษะของ เอาซาอีย์บรรดาปราชนจากประเทศซีเรีย และอัลไลห์บรรดาปราชนจากประเทศอียิปต์และเป็นทักษะของบรรดาปราชนส่วนหนึ่งของประเทศอิรักเช่นอัลเอาซาอีย์และอิบนูอะบียไลลาและบรรดาปราชนอื่นอีกนอกจากอิหม่ามอะบูหะนีฟะห์และผู้ที่ได้สังกัดมัชฮับของเขาที่ได้คัดค้านทักษะนี้และได้กล่าวว่า : อัตราหะฮ์รน้อยที่สุดหนึ่งดีนาร์หรือสิบคิรฮัมและทักษะนี้เป็นทักษะของอิหม่ามชาฟีอี้อยู่ คาวูดและนักกฎหมายอิสลามอื่นอีกที่เชี่ยวชาญในวิชาฟิกฮ์และเป็นทักษะของอิบนูอะฮ์บที่สังกัดมัชฮับมาลิกีย์อีกด้วย(Al-asqalani, 1989:9/262)

หลักฐานจากอิจญ์มาอ⁸⁶

บรรดาปราชนได้อิจญ์มาอกันว่า : หะฮ์รเป็นสิ่งที่ถูกบัญญัติไว้ในเมื่อมีการสมรสกัน (Al-zuhaili, 1989:7/253)

หะฮ์รเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องจ่าย โดยไม่มีใครปฏิเสธเลยสักคนเดียว (khin, 1994 : 4 / 77)

⁸⁴ (คิรฮัมมีน้ำหนักเท่ากับ 2.975 กรัม ดังนั้น 10 คิรฮัมมีน้ำหนักเท่ากับ 29.75 กรัมผู้วิจัยได้สอบถาม เมรียนของมุสลิมะฮ์ บ้านเลขที่ 26 ถ.ปราจีน อ.เมือง จ.ยะลาเมื่อวันที่ 7/11/47 เงินน้ำหนัก 2.975 กรัมมีค่าเท่ากับ 31 บาท) ดังนั้นเงินน้ำหนัก 29.75 กรัมมีค่าเท่ากับ 310 บาท

⁸⁵ 1/4 ดีนาร์มีน้ำหนัก 1.06 กรัมมีค่าเท่ากับ 548.72 บาท

⁸⁶ ผู้วิจัยได้อธิบายแล้วความหมายอิจญ์มาอ หน้า 21

บรรดาปราชญ์มุสลิมทุก ๆ คน ได้อธิษฐานกันว่า : มะฮัร ได้ถูกกำหนดไว้ เมื่อมีการสมรสกัน (Ibnuqudamah,1997 :10 / 97)

ปรัชญาในการบัญญัติมะฮัร

ปรัชญาที่ได้มีการบัญญัติมะฮัร เพื่อแสดงถึงความสมเกียรติของพิธีทำสัญญาสมรส การบัญญัติมะฮัร ไม่ใช่เป็นการตอบแทนเสมือนการซื้อขายและไม่ใช่เป็นการตอบแทนเสมือนการเช่า ถ้าหากว่ามะฮัร ได้ถูกบัญญัติไว้เสมือนการซื้อขายหรือเป็นการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์เสมือนการเช่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง วาญิบ ทุก ๆ ครั้งที่ได้มีการทำสัญญาสมรสต้องมีการกำหนดมะฮัร ถ้าหากไม่มีการกำหนดมะฮัรก่อนทำสัญญาสมรส การสมรสนั้นเป็น โหมะ

(Zaidan,1997:57)

แท้จริงการกำหนดมะฮัรก่อนทำสัญญาสมรสเป็นสิ่งที่ควรที่สุด (สุวัต) ไม่ใช่ เป็นสิ่งที่วาญิบแต่อย่างใด และสามารถสมรสโดยไม่มีการเรียกมะฮัรได้ (Al-sharbini,1994:3/367)

ความจริงการที่ได้บัญญัติมะฮัรเป็นการแสดงให้เห็นว่า การทำสัญญาสมรส เป็นการให้เกียรติแก่สตรี ไม่ใช่เป็นการตอบแทน และไม่ใช่ว่าเป็นการแลกเปลี่ยนที่สามารถได้รับผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน พระองค์อัลลอฮฺ(สุบฮานะฮฺ) ได้ตรัสในซูเราะห์อันนิซาอ อายะฮฺที่ : 4

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً

ความว่า “ และพวกเจ้าจงมอบให้แก่บรรดาสตรี ซึ่งมะฮัรของพวกนางด้วยความเต็มใจ”

ในอายะฮฺนี้พระองค์อัลลอฮฺ ได้เจาะจง(คำตรัส)แก่บรรดาสามีทั้งหลาย โดยให้พวกเขา นำทรัพย์สินที่เป็นมะฮัร ส่งมอบให้แก่บรรดาภรรยาของพวกเขา คำว่า นิฮละห์ ในอายะฮฺ เป็นหลักฐานที่สามารถบ่งชี้ว่า การให้มะฮัรเป็นการให้โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์และผลตอบแทน

(Alqurtubi,1988:5/18)

การที่พระองค์อัลลอฮฺ ทรงใช้คำว่า นิฮละห์ เป็นหลักฐานที่บ่งชี้ว่า มะฮัรเป็นการให้โดยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ได้คำนึงถึงผลตอบแทน และเป็นสัญญาหนึ่ง ที่สามี ได้แสดงความรักต่อภรรยาของเขา(Ridha:4/376)

การบัญญัติมะฮัรให้แก่สตรีในการเริ่มต้นของชีวิตสมรสเพื่อแสดงให้เห็นว่าสัญญาสมรสเป็นสัญญาที่สมเกียรติและเป็นการแสดงเจตนาารมณ์ของสามีที่จะคุ้มครองเกียรติยศและศักดิ์ศรีของภรรยาและเป็นหลักฐานว่าสามีนั้นมีเจตนาารมณ์ที่ดีที่จะร่วมชีวิตคู่กับภรรยา โดยความบริสุทธิ์ใจตลอดกาล(Al-zuhaili,1989:7/253)

เหตุผลอีกประการหนึ่งในการบัญญัติมะฮัร ให้แก่สตรีก็เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในเรื่องเครื่องแต่งกายและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของสตรี ในเรื่องการสมรส(อรุณ บุญชม : 4/65)

ผู้ที่มีหน้าที่จ่ายมะฮัร

มะฮัรเป็นหน้าที่ของผู้ชายที่ต้องจ่ายให้แก่สตรี การกำหนดเช่นนี้ ได้สอดคล้องกับปรัชญาอิสลามที่ว่า : สตรีไม่ต้องรับผิดชอบในเรื่องของค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินชีวิตของครอบครัว ไม่ว่าสตรีคนนั้นจะเป็นแม่ ลูกหรือภรรยา เพราะว่าชาย มีความสามารถและความแข็งแรง ในการหารายได้ในการดำเนินชีวิตของครอบครัวเหนือกว่าสตรี เกี่ยวกับเรื่องนี้พระองค์อัลลอฮ์(ศุบฮานะฮู) ได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อันนิซาอ อายะฮ์ที่ : 33

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ

ความว่า "บรรดาชายนั้นคือ ผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองเลี้ยงดูบรรดาสตรี" เนื่องด้วยการที่อัลลอฮ์ ได้ทรงให้บางคนของพวกเขา เหนือกว่าอีกบางคนและด้วยการที่พวกเขาได้จ่ายไปจากทรัพย์สินของพวกเขา"

ส่วนสตรีนั้นมีหน้าที่จัดการความเรียบร้อยในบ้านและทำหน้าที่เลี้ยงดูบุตร พร้อมกันนั้นต้องปรนนิบัติสามีอีกด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นภาระที่หนักและลำบากมากสำหรับสตรี

(Al-zuhaili,1989:7/253)

อิสลามได้กำหนดมะฮัรเหนือแก่ชาย โดยมีเจตนาที่จะคุ้มครองเกียรติยศและศักดิ์ศรี ของสตรีให้พ้นจากความอับอายที่จะต้องเก็บออมทรัพย์ไว้เพื่อจ่ายให้แก่ชายเป็นมะฮัรเสียเอง

(อรุณ บุญชม:4/66)

ผู้ที่มีสิทธิในมะฮัร

สำหรับมะฮัรเป็นกรรมสิทธิ์ของภรรยาเพียงผู้เดียว คนอื่นไม่มีสิทธิในมะฮัรของนาง แม้ว่าผู้ปกครองของนางก็ตาม(Mustafa kan,1994 :4 / 98)

พระองค์อัลลอฮ์(ศุบฮานะฮู)ได้ตรัสในซูเราะห์ อันนิซาอ อายะฮ์ที่ : 4

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ بِحِلَّةٍ

³⁷ หมายถึงบรรดาภรรยา

ความว่า “และพวกเจ้าจงมอบให้แก่บรรดาสตรี ซึ่งมะฮัรของพวกนางด้วยความเต็มใจ”

อิบนุอับบาต เกาะตาละห์และอิบนุญโรจ ได้กล่าวว่า : พระองค์อัลลอฮฺ (สุบหานะฮฺ) ได้เจาะจง (คำครัส) อายะฮฺนี้แก่บรรดาสามีทั้งหลาย เพื่อให้พวกเขาจ่ายและส่งมอบ มะฮัรให้แก่บรรดาภริยาของพวกเขา ทักษะนี้เป็นทักษะส่วนใหญ่ของนักปราชญ์และเป็นทักษะที่ถูกต้องที่สุด (Al-qurtubi, 1988:5/17)

มะอุมัรบุตรมัสนาย์ได้อธิบายคำครัสของพระองค์อัลลอฮฺที่ว่า นิสละห์โดยให้ความหมายว่า : บรรดาท่านทั้งหลาย พวกเจ้าอย่าจ่ายและส่งมอบ มะฮัรแก่บรรดาสตรีด้วยความไม่เต็มใจ แต่พวกเจ้าต้องจ่ายและส่งมอบ มะฮัรให้แก่พวกนางด้วยความเต็มใจเพราะว่า มะฮัร เป็นกรรมสิทธิ์ของพวกนาง (Al-jassas, Ahmad bin Ali, 1988:1/73)

และอีกทักษะหนึ่งได้กล่าวว่า : อายะฮฺนี้พระองค์อัลลอฮฺ (สุบหานะฮฺ) ได้เจาะจง (คำครัส) แก่บรรดาระลีย⁸⁸ ของพวกนาง ก็เพราะว่าในยุคญาฮิลียะฮฺ”ในเมื่อบรรดาระลียได้สมรสบรรดาสตรีที่อยู่ในปกครองของพวกเขา บรรดาระลียได้ยึดทรัพย์สินที่เป็นมะฮัร ของพวกนางและไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่บรรดาพวกนาง พระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้ประทานอายะฮฺนี้ลงมา ทักษะนี้เป็นทักษะของอะบูซอละาะ (Al-qurtubi, 1988:5/17)

ในเมื่อพระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้เจาะจง (คำครัส) แก่บรรดาสามีเพื่อให้บรรดาพวกเขาส่งมอบมะฮัรให้แก่บรรดาภริยาของพวกเขาตามทักษะที่หนึ่งและพระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้เจาะจง(คำครัส)แก่บรรดาระลียเพื่อให้บรรดาระลียส่งมอบทรัพย์สินที่เป็นมะฮัรให้แก่บรรดาสตรีที่อยู่ในความดูแลของพวกเขาตามทักษะที่สอง สามารถเป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า: มะฮัรเป็นกรรมสิทธิ์ของภริยาเพียงผู้เดียว คนอื่น ไม่มีสิทธิ์

หลังจากพระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้ใช้ให้บรรดาสามีส่งมอบทรัพย์สินมะฮัร ให้แก่บรรดาภริยาของพวกเขาแล้ว พระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้อนุมัติแก่บรรดาสามีรับทรัพย์สินที่เป็นมะฮัร ได้ เมื่อบรรดาภริยาของพวกเขายินดีโดยความเต็มใจที่จะยกให้ทรัพย์สินดังกล่าว ให้แก่พวกเขาโดยไม่มีความคิดใดๆทั้งสินพระองค์อัลลอฮฺ(สุบหานะฮฺ)ได้ครัสไว้ในซูเราะห์อันนิซาออายะฮฺที่ : 4

فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا

⁸⁸ หมายถึงบรรดาผู้ปกครองของพวกนาง

⁸⁹ ผู้วิจัยได้อธิบายแล้วความหมายญาฮิลียะฮฺหน้า 3

ความว่า “แต่หากพวกนางพอใจต่อพวกเจ้าก็จะให้สักสิ่งหนึ่งจากมะฮัรนั้น พวกเจ้าก็จงรับมันมา
บริโภคน้อยๆโอชะและชอบธรรม”

ผู้วิจัยเห็นว่า : เมื่อพระองค์อัลลอฮ์ (สุบฮานะฮูฯ) ไซ้ให้บรรดาสามีทั้งหลายได้รับความ
ยินยอมจากบรรดาภริยาของพวกเขา ถ้าหากว่าพวกเขาต้องการสักสิ่งหนึ่งจากทรัพย์สินที่เป็น มะฮัร
ของพวกนาง สามารถเป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า: มะฮัรเป็นกรรมสิทธิ์ของพวกนาง เพียงผู้เดียว